

РЕШЕНИЕ

№ 24136

гр. София, 13.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1218** по описа за **2025** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Началник група Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), чрез процесуалния си представител гл. юрк. С. М. против Решение № 129 от 10.01.2025 г. постановено по АНД № 7356/2024 г. по описа Софийски районен съд, 16-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № 23-4332-033898/02.02.2024 г. издадено от началник група към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на Г. Д. Т. на основание чл. 53 от ЗАНН е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на първоинстанционния съд е постановено при допуснато нарушение на процесуалните правила и материалния закон- касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Изложени са подробни съображения относно законосъобразността на НП. Прави се искане за отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът, Г. Д. Т., ЕГН [ЕГН], редовно уведомен, в съдебно заседание, счита че оспореното решение на СРС е правилно и моли да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли оспореното решение да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да отмени обжалваното пред него наказателно постановление, районният съд, въз основа на събраните писмени доказателства, е приел за установено, че на 21.10.2023 г. около 11:06 часа в [населено място], по бул. С. с посока на движение от бул. П. В. към ул. Ф. път, Г. Т. управлявал товарния автомобил марка „Нисан“ модел „А.“ с рег. № С 0185 МХ със СРМПС и рег. табели, издадени на предходния собственик. Той не знаел, че МПС е с прекратена регистрация. В района на кръстовището на бул. С. и бул. П. В., Т. бил спрял за проверка от служители на 09 РУ СДВР, които установили самоличността на водача, както и обстоятелството, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация.

С оглед на това М. Д. Д. на длъжност „младши полицейски инспектор“ в 09 РУ СДВР е съставил АУАН № 757957/21.10.2023 г. за нарушение на чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП, в присъствие на нарушителя и на свидетел-очевидец на нарушението, което се установява от положените от тях подписи. Т. не е изложил възражения срещу акта, нито депозирал такова в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН. В акта нарушението било описано като управление на МПС, което е със служебно прекратена регистрация. В АУАН е било посочено, че автомобилът е собственост на „фирма Е. с Булстат[ЕИК]“.

След постъпването на акта в СДВР, била образувана пр. преписка № 739/2024 г. по описа на СРП, тъй като било преценено, че Т. може да е извършил престъпление по чл. 345, ал. 2, вр. ал. 1 НК, но от прокурор при СРП е постановен отказ за образуване на ДП от 10.01.2024 г. поради липсата на доказателства за умишъл на водача за извършване на престъплението и субективна несъсоставомерност на извършеното, както и наличието на предпоставките по чл. 9, ал. 2 НК. В постановлението за отказ прокурорът от СРП е постановил постановлението и събраните материали по преписката да се изпратят на ОПП СДВР за преценка за издаване на НП и санкциониране на водача за нарушението на чл. 140, ал. 1 ЗДвП (описано в АУАН).

Въз основа на АУАН № 757957/21.10.2023 г. било издадено процесното наказателно постановление от началник група към отдел „Пътна полиция“ при СДВР. В НП на основание чл. 53 от ЗАНН наказващият орган е наложил на Т. административни наказания "глоба" в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от

Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. В НП нарушението по чл. 140, ал. 1 ЗДвП е описано като управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред и в обстоятелствената част е пояснено, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 15 от ЗДвП. В НП първоначално е посочено, че автомобилът е собственост на „фирма Е. с Булстат[ЕИК]“, но при излагане на мотивите за ангажиране на отговорността на Т. се твърди, че „в качеството си на собственик и водач на МПС“ той е бил длъжен да познава закона.

Наказателното постановление е връчено на Т. на 02.05.2024 г., видно от отразеното в придружителното писмо на ОПП СДВР, като жалбата срещу НП е депозирана в ОПП СДВР на същия ден.

Въз основа на установената фактическа обстановка, СРС приел, че АУАН и НП са издадени от компетентните за това административни органи, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, но при допуснати нарушения на процесуалните правила. Съдът е приел, че е налице допуснато нарушение на чл. 57, ал.1, т. 5 ЗАНН, свързано с неясно описание на собствеността върху процесния автомобил, съответно и с основанията за ангажиране на отговорността на жалбоподателя. Според СРС, това води до неяснота относно съществен елемент от предмета на доказване по делото - кое лице се твърди да е собственик на автомобила и дали това е Т.. В тази връзка е направил извод, че Т. е бил възпрепятстван да разбере какво конкретно обвинение му е вменено и дали отговорността му се основава на това, че е новият собственик на автомобила или само на това, че го е управлявал. Това дало основание на съда да отмени наказателното постановление.

Настоящият състав намира крайните изводи на СРС за правилни, но по други съображения.

С разпоредбата на чл. 140, ал. 1, изр. 1 от ЗДвП, в относимата редакция(Изм., ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.), законодателят е въвел изискване, по пътищата, отворени за обществено ползване, да се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Условието и редът за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на МПС и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните ППС, се определя с Наредба № I-45/24.03.2000 г. на МВР, като задължението за деклариране на настъпилите промени в данните за регистрацията на МПС е за собственика, според разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от Наредбата. В разпоредбата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП е предвидена възможността служебно да бъде прекратена регистрацията на МПС на собственик, който в двумесечен срок от придобиването, не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. Нормата на чл. 175, ал. 3, предл. първо от ЗДвП, от своя страна, предвижда налагане на глоба в размер от 200 до 500 лева и лишаване от право на управление на МПС, за срок от 6 до 12 месеца, за водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред, а съгласно § 6, т. 25, предл. първо от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, "водач" е лице, което управлява пътно превозно средство.

По делото е безспорно установено, че ответникът по касация е управлявал процесния лек автомобил, поради което е имал качеството "водач" на МПС. Автомобилът е бил управляван по път, отворен за обществено ползване, като превозното средство към датата на проверката е било

със служебно прекратена регистрация.

Административнонаказващият орган обаче не е ангажирал доказателства, които да обосноват субективната страна на деянието, а именно - наличието на знание у страна на дееца за обстоятелството, че управляваното от него МПС с посочения регистрационен номер, е с прекратена регистрация. Прекратяването на регистрацията на процесния автомобил е извършено по реда на цитираната по-горе норма на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, като съгласно същата, служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването му не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. В тази връзка, съдът счита, че анализът на установената фактическа обстановка на основата на законовата регламентация относно регистрацията на МПС, респ. прекратяването и възстановяването ѝ, обуславя извода, че водачът на МПС не е бил длъжен и не е могъл да знае факта, че управляваният от него автомобил е с прекратена регистрация, доколкото това е станало служебно чрез отбелязване в автоматизираната информационна система.

Водим от изложеното и въз основа нормата на чл. 6 от ЗАНН, определяща за административно нарушение деяние, което нарушава установения ред на държавно управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, се обуславя извод, че Т. не е действал виновно, включително и при форма на вината – непредпазливост.

За пълнота на изложението съдът следва да посочи и разяснението, дадено в Тълкувателно постановление № 2/05.04.2023г. по т. дело № 3/2022 г. на ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС „не се наказва с предвиденото в чл.175, ал.3 ЗДвП административно наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл.143, ал.10 ЗДвП, без за това да е уведомен собственикът на моторното превозно средство“. Макар това тълкувателно постановление да касае случаите за служебно прекратена регистрация поради липса на валидна застраховка „Гражданска отговорност“, приетото от касационната инстанция е напълно относимо и за настоящия казус, доколкото е необходимо да бъдат изследвани и доказани всички елементи от състава на административното нарушение, включително вината, която в административнонаказателния процес не се предполага. /В този смисъл Решение № 2873/2023г. постановено по КАНД 1926/2023г., Решение № 2519/2023 г. постановено по КАНД 572/2023г., Решение № 2809/2023 г. постановено по КАНД 2465/2023г., Решение № 4888/2023г. постановено по КАНД 4653/2023г. Решение № 4416/2023г. постановено по КАНД 3334/2023г., всички по описа на АССГ/.

Водим от изложеното, след като няма надлежно уведомяване на собственика на МПС, че е служебно прекратена регистрацията на МПС, той няма как да бъде наказателноотговорно лице при управление на МПС със служебно прекратена регистрация, за която не е бил надлежно уведомен.

Съобразно гореизложеното, касационният съдебен състав намира, че обжалваното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон и при липса на заявените в касационната жалба основания за неговата отмяна, поради което е дължимо оставянето му в сила. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 АПК във вр.чл. 209, т. 1 и т. 2 АПК.

При този изход на спора, искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд - София - град, XVI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 129 от 10.01.2025 г. постановено по АНД № 7356/2024 г. по описа Софийски районен съд, 16-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: